

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΣΤ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2194	Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ (Ἰω. 9,1-38) 2 Ἰουνίου 2019 ἑσπέρας	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

«Μαχαίρι»

«Οὐκ ἤλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν» (Μαθ. 10,34)

Ἦχι εἰρήνη, ἀλλὰ μαχαίρι ἤρθα νὰ βάλω. **Ὁμιλεῖ ὁ Κύριος. Ὁ Κύριος;** καὶ λέει τέτοια λόγια; Μὰ ἐκεῖνος δὲν εἶνε ὁ «*ἄρχων τῆς εἰρήνης*» (Ἠσ. 9,6); στὴ γέννησί του δὲν ἔψαλλαν οἱ ἄγγελοι «*καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη*» (Λουκ. 2,14); ὁ ἴδιος δὲν μακάρισε τοὺς «*εἰρηνοποιούς*» (Μαθ. 5,9); ἐκεῖνος δὲν χαιρέτισε μετὰ τὴν ἀνάστασί του μὲ τὸ «*Εἰρήνη ὑμῖν*» (Λουκ. 24,36); Πῶς τώρα λέει «*Οὐκ ἤλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν*»; τὰ παιδιὰ του θὰ πιάσουν μαχαίρια, ὅπως οἱ σταυροφόροι τοῦ πάπα; Δὲν εἶνε ἀντίθετα τὸ Σφάζετε μὲ τὸ «*Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους*» (Ἰω. 13,34), μαχαίρι καὶ κλαδί ἐλιᾶς;

Τί μαχαίρι ἐννοεῖ ὁ Κύριος, τὸ γνωστὸ σιδερένιο ὄργανο ποὺ σφάζει τ' ἀρνάκια; Μὰ αὐτὸ θὰ ἔταν τελειῶς ἀντίθετο μὲ τὸ ὄλο πνεῦμα του. Ἄσπλος ὁ ἴδιος, ἄσπλοιο ἤθελε νὰ ἔνε καὶ οἱ ἀπόστολοί του. Γι' αὐτό, ὅταν ὁ Πέτρος στὴ Γεθσημανῆ χτύπησε τὸ Μάλχο, ὁ Κύριος εἶπε· «*Ἀποστρεψόν σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται*» (Μαθ. 26,52). Ἀθάνατα λόγια! Θ' ἀργήσουν, φαίνεται, νὰ τὰ νιώσουν οἱ λαοὶ τῆς γῆς.

Κάτι ἄλλο λοιπὸν ἐννοεῖ ὁ Χριστός. Φώτισέ μας, Κύριε, νὰ τὸ καταλάβουμε. Ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη μάχαιρα. Ποιά; Κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο, μάχαιρα εἶνε ὁ **λόγος τοῦ Θεοῦ**· αὐτὸς εἶνε «*ζῶν καὶ ἐνεργῆς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον...*» (Ἐβρ. 4,12). «*Μάχαιρα τοῦ Πνεύματος*» εἶνε τὸ «*ῥῆμα Θεοῦ*» (Ἐφ. 6,17). Αὐτὴ νικᾷ τὰ φονικὰ ὅπλα καὶ τὰ μεταβάλλει σὲ γεωργικὰ ἐργαλεῖα κατὰ τὸν Ἠσαΐα (βλ. 2,4). Μ' αὐτὴν ἦταν ὠπλισμένοι οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πατέρες. Κρατῶ **ξίφος σιδήρου τομώτερον**, ἔλεγε ὁ ἱερός Χρυσόστομος.

Ἡ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου εἶνε μάχαιρα χειρουργική· κόβει - χωρίζει τὸ ὑγιὲς ἀπὸ τὴ γάγγραινα· γίνεται «*χωρισμὸς τοῦ χείρονος ἀπὸ τοῦ κρείττονος*», λένε οἱ πατέρες. Στὸν μέθυσο π.χ. ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ λέει· «*Μέθυσοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι*» (Α' Κορ. 6,10). Ἄν

τὸ δεχτῆ, βάζει μαχαίρι στὸ πάθος, παύει νὰ πίνη, κόβει τὴ συνναστροφή μὲ θαμῶνες τοῦ Βάχχου σὲ ταβέρνες καὶ κοσμικὰ κέντρα. Πάθος ὀλέθριο, λέει, θὰ σὲ σφάξω! αὐτὴ εἶνε ἡ ἀπόφασι τοῦ μετανοημένου. Ἄλλὰ ἕως ὅτου νικῆσῃ τὸν κακὸ ἑαυτό του, τί πόλεμος! πόλεμος ὅμως εὐλογημένος, ποὺ φέρνει στὸ τέλος τὴν ἀσύλληπτη «*εἰρήνην τοῦ Θεοῦ*» (Φιλιπ. 4,7).

Ἄπ' τὴ στιγμή ποὺ πιστεύει στὸν Κύριο ὁ Χριστιανὸς βρίσκεται **σὲ ἐμπόλεμη κατάστασι**· πρῶτα μὲ τὸν ἑαυτό του - τὰ ἐλαττώματά του, ἔπειτα μὲ τὸ εἰδωλολατρικὸ περιβάλλον, φίλους καὶ συγγενεῖς. Δὲν κάμπτεται, ἔχει πάρει ἀπόφασι. Δὲν γυρίζει πίσω· θυμᾶται τί ἔπαθε ἡ γυναῖκα τοῦ Λώτ. Προτιμᾷ νὰ χωριστῆ κι ἀπ' τὰ πιὸ ἀγαπητὰ πρόσωπα παρὰ νὰ χωριστῆ ἀπὸ τὸν Κύριο, ποὺ ἔδωσε τὸ τίμιον αἷμα του γι' αὐτόν. Λέει στὸν κόσμον ἐκεῖνο ποὺ εἶπε ὁ Ἰωσήφ στὴ γυναῖκα τοῦ Πετεφρῆ· «*Πῶς ποιήσω τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο καὶ ἀμαρτηθῶμαι ἐναντίον τοῦ Θεοῦ;*» (Γέν. 39,9).

Οἱ ἀρχὲς τοῦ Χριστιανισμοῦ εἶνε ἀσυμβίβαστες· γι' αὐτὸ ὁ κόσμος δὲν ἀγαπᾷ τὸν συνεπῆ Χριστιανό. Ὁ ζωντανὸς ἄνθρωπος τοῦ Εὐαγγελίου ἐνοχλεῖ· μέσα σὲ ἄδικη καὶ ἄπιστη γενεὰ εἶνε «*βαρὺς καὶ βλεπόμενος*» κατὰ τὴ Γραφή (Σ. Σολ. 2,14). Προσπαθοῦν νὰ τὸν ἐκμηδενίσουν μὲ κάθε τρόπο. Θάνατος στοὺς Χριστιανούς! φώναζαν στὰ ἀμφιθέατρα τῆς Ῥώμης. Εἰρωνεῖς, ἐμπαιγμοί, συκοφαντίες, παραγκωνισμοί, ἀπειλές, φυλακίσεις, δημεύσεις περιουσιῶν, καὶ θανάτωσεις σκληρές. Ἄλλὰ οἱ Χριστιανοὶ μὲ τὴν μάχαιρα τοῦ Πνεύματος πολεμοῦσαν τὸν ἑσφόρο, ἤλεγχαν τὴ μωρία καὶ ἐγκληματικότητα τοῦ περιβάλλοντος. Οἱ θεοὶ σας, ἔλεγαν στοὺς διώκτες, εἶνε εἰδῶλα, «*ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων· στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται, ὠτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται...*» (Ψαλμ. 113,12-16). **Οἱ πιστοὶ ἐκεῖνοι ἦταν ἀπόητοι**, ὡς λέοντες πῦρ πνέοντες. «*Ἐγγὺς μαχαίρας ἐγγὺς Θεοῦ, μεταξύ θηρίων*

μεταξύ Θεοῦ», θά ἔλεγαν μαζί με τὸν ἅγιο Ἰγνάτιο τὸν θεοφόρο (Σμυρν. 4). Οἱ Χριστιανοὶ ἐκεῖνοι νικοῦσαν σφαζόμενοι - ὄχι σφάζοντας, χύνοντας τὸ δικό τους αἷμα - ὄχι τῶν ἄλλων· νὰ ἡ διαφορὰ μετὰ τὸ μωαμεθανισμό καὶ τὸν κομμουνισμό.

* * *

Ἔχοντας αὐτὰ ὑπ' ὄψιν ἂς δοῦμε τώρα τὴν κατάστασι. Μὲ θλίψι διαπιστώνεται, ὅτι οἱ Χριστιανοὶ σήμερα εἶμαστε χωρὶς «μάχαιραν», γενναῖες ἀποφάσεις, πόλεμο μετὰ τὸ κακό. **Χλιαρὴ ἡ ἀντίστασι.** Ὁ κόσμος δὲν μᾶς πολεμεῖ, γιατί ἀπλούστατα δὲν ἐνοχλοῦμε τὸν κοσμοκράτορα, δὲν συγκρουόμαστε μετὰ τὸν κόσμο, δὲν ἀγωνιζόμαστε· ἀφωπλισθήκαμε, παραδινόμαστε. Ὁχι ὅ,τι θέλει ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία, ἀλλ' ὅ,τι θέλει ὁ κόσμος καὶ τ' ἁμαρτωλὰ συγκροτήματά του, αὐτὸ δεχόμαστε. Κ' ἐπειδὴ θέλημα Χριστοῦ καὶ θελήματα τοῦ κόσμου συγκρούονται καὶ φαίνεται καθαρὰ ἡ ἀντίθεσί τους, ἐμεῖς μετὰ ἐξυπνη καὶ συγχρονισμένη θεολογικὰ(!) σκέψι ψάχνουμε νὰ βροῦμε ἐπιχειρήματα νὰ δικαιολογήσουμε τὶς ὑποχωρήσεις στὶς κοσμικὲς τάσεις καὶ ἐπιθυμίες. Προσπαθοῦμε νὰ συμβιβάσουμε τὰ ἀσυμβίβαστα, νὰ γεφυρώσουμε τὰ ἀγεφύρωτα, νὰ διαλύσουμε τὸ λάδι μέσα στὸ νερό, νὰ ἐπινοήσουμε μιὰ μικτὴ στάσι, κυμαινόμενοι διαρκῶς μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου, φθορᾶς καὶ ἀφθαρσίας. Ἀκόμη κι ὅταν μιλάμε κατὰ τοῦ κόσμου, ὁ κόσμος κυριαρχεῖ μέσα μας! Φαίνονται ὑπερβολὲς αὐτά;

Νὰ μερικὰ **παραδείγματα.** Παίζεται ἓνα ἔργο. Καὶ ἐνῶ τὸ Εὐαγγέλιο θέλει καὶ τὸ βλέμμα καὶ τὴ σκέψι ἀμόλυντα (βλ. Ματθ. 5,28) καὶ τὸ Ψαλτήρι λέει «Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα» (Ψαλμ. 118,37), ὁ σημερινὸς χριστιανὸς πάει καὶ τὸ βλέπει, ἐνῶ οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ ποτέ δὲν θὰ τὸ ἔκαναν. Ἄς πῆγαινε, ἂν εἶχε ζῆλο, ὄχι νὰ δῆ ἀλλὰ νὰ διαμαρτυρηθῆ γιὰ τὸ θέαμα· τότε θὰ χρησιμοποιοῦσε τὴν μάχαιρα. Ἄλλὰ τώρα, χλιαρὸς αὐτός, ὑποχωρεῖ. Ὑποχωρεῖ ἀκόμη στὰ ζητήματα τοῦ χοροῦ, τοῦ καρναβάλου, τῆς ἀποφυγῆς τῆς τεκνογονίας, τῶν μικτῶν γάμων, τῆς καταργήσεως τῶν κωλυμάτων γάμου, τοῦ διαζυγίου. **Γενικὴ ὑποχώρησις.** Ὑποχωρεῖ ὅμως καὶ ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία σὲ ἀντιχριστιανικὲς ἀπαιτήσεις τοῦ κράτους, τὸ ὁποῖο οὐσιαστικὰ τὴν κυβερνεῖ. Μάχαιρα, ποὺ χωρίζει εὐεργετικὰ κράτος καὶ Ἐκκλησία καὶ ἀποδίδει εὐαγγελικὰ «τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ» (Ματθ. 22,21), δὲν φαίνεται. Οἱ ναοὶ τείνουν νὰ γίνουν θέατρα. Ἀκούγονται ἤδη φωνὲς ἠθοποιῶν καὶ κανταδόρων. Σκέτς καὶ ἀθῶες δῆθεν θεατρικὲς παραστάσεις κατηχητριῶν παρουσία ἱερέων καὶ ἀρχιερέων ἄρχισαν μέσα σὲ ναοὺς. Αὐτά, βλέπετε, θέλει ὁ λαός. Γέλια καὶ καγχασμοὶ ἀντὶ δακρύων θ' ἀκούγονται στὸ ἐξῆς. Μάχαιρα

Ὁρθοδοξίας, μάχαιρα εὐλογημένη τοῦ Χριστοῦ, ποῦ εἶσαι νὰ κάνης τὴν σωτήρια τομῆ;

* * *

Ἐφοδιασθῆτε μετὰ μάχαιραν, ἀγαπητοί μου. Τὸ πνεῦμα μιᾶς νόθου θρησκευτικῆς ζωῆς, ποὺ συνεχῶς ἐκκοσμικεῖται καὶ συμβιβάζεται μετὰ νεωτερισμούς, πρέπει νὰ καταπολεμηθῆ. Τώρα, ποὺ τὸ κακὸ ὅπως στὸν βιβλικὸ κατακλυσμὸ τείνει νὰ καλύψῃ καὶ τὶς κορυφές, καὶ θεολόγοι κι ἀκαδημαϊκοὶ βγαίνουν δημοσίως καὶ συνηγοροῦν σὲ εἰδωλολατρικὲς ἐκδηλώσεις, ἂς ἀκουσθῆ πάλι ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου· «Ὁ μὴ ἔχων (μάχαιραν) πωλήσει τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγοράσει μάχαιραν» (Λουκ. 22,36). Ὅσοι ὡς τώρα δεῖξαμε χλιαρότητα καὶ ὑποχωρήσεις σὲ κοσμικὲς ἀπαιτήσεις, ἂς ἀναθεωρήσουμε. Ὁχι φίλοι τοῦ κόσμου· φίλοι τοῦ Χριστοῦ νὰ γίνουμε. Δὲν ἀκοῦμε πῶς μᾶς ἐλέγχει τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ; «Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες! οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστίν; ὅς ἂν οὖν βουληθῆ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται» (Ἰακ. 4,4). Ν' ἀλλάξουμε τακτικὴ· στὶς ψυχές μας νὰ κυριαρχῆ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου· γιὰ χάρι του νὰ θυσιάζουμε συμφέροντα, συγγένειες, φιλίες, συναισθήματα, καὶ τὴ ζωὴ μας γι' αὐτόν. Νὰ ἡ μάχαιρα ποὺ πρέπει ν' ἀγοράσουμε.

Ἀδελφοί, δὲν εἶνε πάντα καλὸ ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ εἰρήνη. Ἄν συνεπάγεται θυσία ἀρχῶν, τότε **προτιμότερος ὁ πόλεμος.** Κατὰ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν θεολόγο «κρείττων ἐπαινετὸς πόλεμος εἰρήνης χωριζούσης Θεοῦ» (Ε.Π. Migne 35,488). Λοιπὸν ἂς θυσιάσουμε τὴν φιλία τοῦ κόσμου γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Ἄς ποῦμε τὰ λόγια ἐνὸς πιστοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ· «Ὁ λέγων τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ, οὐχ ἐώρακά σε, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνω καὶ τοὺς υἱούς αὐτοῦ ἀπέγνω· ἐφύλαξε τὰ λόγια σου καὶ τὴν διαθήκην σου διετήρησε» (Δευτ. 33,9), καὶ τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης· «Εἶ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα. μαρὰν ἀθᾶ (=ὁ Κύριος ἔρχεται)» (Α' Κορ. 16,21-22).

«Οὐκ ἤλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν». Naί, Κύριε, καταλαβαίνουμε τὸ λόγο σου· **καμία εἰρήνη δὲν κατακτᾶται χωρὶς πόλεμο.** Καὶ ἔδωσες πρῶτος τὸ παράδειγμα. Ἡ εἰρήνη σου ἦρθε ὡς ἀποτέλεσμα πολέμου. Καὶ ἡ ἐπικράτησι τῆς βασιλείας σου γίνεται μόνο ὅταν ἐμπνεώμεθα ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας σου. Μάχαιρα = ἀπόφασι θανάτου γιὰ τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ.

Κύριε! στὰ σβησμένα θυσιαστήρια τῶν καρδιῶν μας **ρίξε σπινθήρες** ἀπ' τὴ φωτιά ποὺ ἔφερες. Χωρὶς μάχαιραν, ζῆλο καὶ ἀπόφασι θανάτου γιὰ τὸ Εὐαγγέλιο, τίποτα δὲν γίνεται.

Πόσο τὰ ἔχουμε ἀνάγκη αὐτά! **Ἄς τὰ ζητήσουμε** μετὰ δακρύων ἀπὸ τὸν Κύριο.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**